

2) Prawo unijne, a w szczególności prawo do skutecznej ochrony sądowej, stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane przed sądem krajowym, interpretowanym w ten sposób, że członkowie tymczasowego stowarzyszenia będącego oferentem w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, są pozbawieni możliwości indywidualnego żądania naprawienia szkody, którą ponieśli w następstwie decyzji organu innego niż instytucja zamawiająca, uczestniczącego w postępowaniu zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi, która to decyzja może wpływać na przebieg tego postępowania.

(¹) Dz.U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 stycznia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV przeciwko Plus Warenhandelsgesellschaft mbH

(Sprawa C-304/08) (¹)

(Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Przepisy krajowe z zasady zakazujące praktyk handlowych uzależniających udział konsumentów w loterii od nabycia towaru lub usługi)

(2010/C 179/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Strona pozwana: Plus Warenhandelsgesellschaft mbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 5 ust 2 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149,

s. 22) — Praktyka handlowa łącząca sprzedaż towarów z loterią, umożliwiającą klientowi udział w losowaniach krajowego lotto, gdy zbierze on pewną ilość punktów premiowych uzyskanych przy zakupie towarów — Przepisy krajowe, zgodnie z którymi zasadniczo niedopuszczalna jest praktyka handlowa, w ramach której udział konsumentów w konkursie z nagrodami lub loterii jest uzależniony od nabycia towaru lub usługi, niezależnie od tego, czy w konkretnym przypadku reklama narusza interesy konsumentów.

Sentencja

Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniom krajowym takim jak uregulowania będące przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym, które z zasady zakazują praktyk handlowych uzależniających udział konsumentów w konkursie z nagrodami lub loterii od nabycia towaru lub usługi, bez względu na konkretne okoliczności właściwe dla danego przypadku.

(¹) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 maja 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-308/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Dzika fauna i flora — System ochrony poprzedzający umieszczenie siedliska w wykazie terenów mających znaczenie dla Wspólnoty — Artykuł 12 ust. 4 — Przedsięwzięcie poprawy stanu drogi wiejskiej)

(2010/C 179/04)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7), będącej przedmiotem wykładni w wyroku z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie C-117/03 oraz wyroku z dnia 14 września 2006 r. w sprawie C-244/05, jak również uchybienie zobowiązaniom wynikającym z art. 12 ust. 4 tejże dyrektywy — Przedsięwzięcie poprawy stanu drogi wiejskiej łączącej Villamanrique de la Condesa (Sewilla) z El Rocío (Huelva)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 stycznia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Dortmund — Niemcy) — Domnica Petersen przeciwko Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe

(Sprawa C-341/08) (¹)

(Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 2 ust. 5 i art. 6 ust. 1 — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Przepis krajowy przewidujący granicę wieku 68 lat dla wykonywania działalności dentysty ubezpieczenia zdrowotnego — Zamierzony cel — Pojęcie „środka koniecznego dla ochrony zdrowia” — Spójność — Odpowiedni i właściwy charakter środka)

(2010/C 179/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Dortmund

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Domnica Petersen

Strona pozwana: Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe

Przy udziale: AOK Westfalen-Lippe, BKK-Landesverband Nordrhein-Westfalen, Vereinigte IKK, Deutsche Rentenversicherung Knappschaft-Bahn-See — Dezernat 0.63, Landwirtschaftliche Krankenkasse NRW, Verband der Angestellten-Krankenkassen eV, AEV — Arbeiter-Ersatzkassen-Verband eV, Kassenzahnärztliche Vereinigung Westfalen-Lippe

kassen eV, AEV — Arbeiter-Ersatzkassen-Verband eV, Kassenzahnärztliche Vereinigung Westfalen-Lippe

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sozialgericht Dortmund — Wykładnia art. 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. U. L 303, s. 16) — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Pojęcie „zgodnego z przepisami celu” mogącego uzasadniać różnicę traktowania ze względu na wiek oraz „właściwych i koniecznych środków” pozwalających na realizację tego celu — Przepis krajowy ustalający, celem ochrony zdrowia pacjentów, maksymalny wiek dla wykonywania zawodu lekarza dentysty ubezpieczenia zdrowotnego

Sentencja

- 1) Wykładnia art. 2 ust. 5 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak będący przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym, ustanawiającemu górną granicę wieku dla wykonywania działalności lekarza dentysty ubezpieczenia zdrowotnego, w niniejszym przypadku 68 lat, jeśli jedynym celem tego przepisu jest ochrona zdrowia pacjentów przed spadkiem sprawności zawodowej tych lekarzy dentystów po osiągnięciu tego wieku, skoro ta sama granica wieku nie znajduje zastosowania do lekarzy dentystów pozakontraktowych.

Wykładnia art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/78 należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie takiemu przepisowi, jeśli jego celem jest podział szans zawodowych między pokoleniami w ramach zawodu lekarza dentysty ubezpieczenia zdrowotnego, gdy biorąc pod uwagę sytuację na rynku pracy, przepis ten jest właściwy i konieczny dla osiągnięcia tego celu ubezpieczenia zdrowotnego.

Do sądu krajowego należy zidentyfikowanie celu realizowanego przez przepis ustanawiający tę granicę wieku poprzez zbadanie powodów utrzymania go w mocy.

- 2) W przypadku gdy uregulowanie, takie jak będące przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym, jest sprzeczne z dyrektywą 2000/78, zważywszy na realizowany przez nie cel, do sądu krajowego, przed którym toczy się spór pomiędzy jednostką a podmiotem administracyjnym, takim jak Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe, należy niezastosowanie tego uregulowania, nawet jeśli jest ono wcześniejsze od dyrektywy i jeśli prawo krajowe nie przewiduje niestosowania tego uregulowania.

(¹) Dz.U. C 260 z 11.10.2008.